

(Fra Heidi til Lars)

Kjæresten min<3

Jeg sitter her og har mistet en stor del av meg. Min trygge, hjelpsomme og omsorgsfulle kjæreste. Du er alt for meg.

Jeg tenker på første møtet med deg, da du gikk over panseret på bilen min ved park...Du satte deg inn i bilen og ba meg kjøre deg hjem.

Siden har vi hatt 31 fine, fantastiske og utfordrende år. Med mange opp og noen nedturer. Men jeg sitter igjen med utrolig mange gode minner i mitt hjerte.

Du lærte meg mye. Du lærte meg å være selvstendig og sikrere på meg selv. Du har alltid støttet meg. Ikke sant Lars?

Sammen har vi fått to nydelig jenter, to vakre barnebarn og to gode svigersønner som kan brukes til det meste. Ikke sant Lars?

Når det ble tenåringer i hus så merket vi fort hvor forskjellige oppvekster vi har hatt. Du som hadde det friere i barndommen var den strenge pappan. Men vi ble enige til slutt.

I ungdommen var vi mye ute og kjørte harryn på ferjekroa. Vi var på mange morsomme fester. Det ble mange sene kvelder med skruing, banking og retting i garasjen med babycallen på veggen, da vi begynte å kjøre bilcross.

Jeg husker godt den gangen du måtte hjelpe en kamerat med bilden sin på Statoil i byen. Egentlig skulle vi bytte motor på volven, men da du kom tilbake var jeg på vei til å heise motoren ut alene.

Eller den gangen jeg skulle på jobb tidlig en morgen og ikke fant bilen min, for den hadde du solgt og kjøpt ny kvelden før, uten å si noe til meg.

Den samme bilen kjøpte du nye felger til og fortalte meg det, ved å gi meg roser.

I helgene kjørte vi mye bilcross rundt omkring i landet, så baggen og bilden sto alltid klar.

Du lærte meg det meste om bil og sveising. Sammen var vi dynamitt. Med lille Siljemor på laget hengene over motorrommet stolt i sin kråka kjeledress.

Etter mange år med leting fant vi endelig garasje som nesten passet til huset. Og vi flyttet til mosseskogen. Etter mye oppussing som vi er vanvittig gode på, kom lille Ida mus til verden.

En ny epoke i livet vårt begynner, og vi kjøper båt. Du var veldig fortvilet over kjerringa di som ikke var båtvant.

Mye feil gjorde jeg og du rev deg i håret. Som den gangen du ba meg kaste dreggen og jeg kastet dreggen uten å vite hvordan den virket og uten å holdte igjen tauet. Jeg fikk beskjed om å gjøre det igjen da vi omsider fikk tak i tauet, men denne gangen glemte du og si at jeg måtte låse dreggen. Alle gode ting er tre, ikke sant Lars?

Jeg ble etter hvert båtvant, og hver gang vi var ferdig med å pusse opp båten skulle du selge den og kjøpe ny. Og større ble båtene ettersom årene gikk. Du var en sosial og raus person som aldri klarte å si nei om noen trengte hjelp. Men du Lars var aldri god til å spørre tilbake.

Vi har hatt mange fine, utfordrerne og flotte turer med båten. Vi ble en herlig båtgjeng som vi har hatt mange fine helger og ferier med. Du har alltid vært veldig bestemt når vi skulle legge til og forventet at jentene og jeg skjønnte hva du TENKTE.

Vi har hatt mange fine opplevelser sammen kjæresten min, ikke sant?

Vi skulle endelig bli besteforeldre og lille Sofie kom til verden. Du ble bestefar og det verste var at du skulle sove sammen med en bestemor. Anders og Silje hadde ikke fortalt at fødselen var i gang, men hele den dagen maste du på om jeg hadde snakket med ungene.

Du ble så stolt når vi fikk tlf og lille snuppa var født. Vi koste oss masse med Sofie og nøt det å være besteforeldre. Tre år senere kom Aurora barnebarn nr 2, du gledet deg for nå visste du hvordan det var å være bestefar.

Jeg sitter her nå å tenker på hvor glad jeg er for at jeg var med deg på alle de jobb-reisende du hadde. Jeg har sett mye av Norge og du har hatt selskap i bilen, siden du syntes det var kjedelig å kjøre alene.

Vi hadde det fint du og jeg. Vi trengte ikke alltid å prate, vi kunne sitte sammen på kvelden og holde hender eller kjøre oss en tur og nyte hverandres selskap. Men når vi la oss for kvelden hadde vi alltid mye på hjerte begge to.

Vi kunne pusse opp og jobbe sammen uten å snakke og begge visste hva vi skulle gjøre. Vi var ett godt team kjæresten min, hva skulle jeg gjort uten deg. I sykdomsperioder har du alltid passet på meg, og du har hjulpet meg med utfordringer uten mokke.

I 08 fikk vi endelig giftet oss, etter 22år som forlovet. Uten at noen visste det. Du med solbrillene på hodet som vanlig og jeg som ikke fikk gardin i håret. Bryllupsreisen mente du at vi kunne ta på Bastø ferga og spise rekesmørbrød.

Jeg har hatt et rikt liv med deg Lars, med masse opplevelser og ting vi fikk gjort. Jeg står her i dag med en god følelse fordi vi har skapt et så minnerikt liv sammen. Det blir tomt her uten deg. Du er ikke her til å stryke meg på armen om kvelden, eller kose meg i håret. Vi visste hva vi hadde Lars, et utrolig fint liv sammen. Jeg skal love deg en ting Lars, jeg skal passe på jentene våre. Jeg er kjempe glad i deg og det viste du.

Vi sees igjen kjæresten min. Klem

(Tale til Pappa fra Silje og Ida)

Kjære Pappan vår.

Vi sitter her, Ida og jeg med verdens vondeste og verste følelse. Du ble revet bort fra oss i en voldsom fart også alt for ung.

Du skulle jo se oss alle vokse opp. Følge hver milepæl i livet til Ida og meg. Og vi skulle følge deg og mamma.

Pappa, du, Ida og jeg har hatt våre kamper i løpet av livet. Og vi er like sta hele gjengen, så lett var det ikke.

Du kunne si ting som:

- Er du helt lam i hue?
- Det er godt for karakteren din.
- Gjør som jeg sier, ikke som jeg gjør.
- Jeg er glad i deg jenta mi
- Jeg er stolt av deg
- Nå ser du voksen ut og jeg liker det ikke.

Skrevet av Silje:

Pappa, jeg har hengt rundt deg i garasjen fra dag en. Jeg ønsket å hjelpe deg fra jeg kunne gå selv og til din store fortvilelse var jeg ofte i veien. Men gøy var det de gangene jeg fikk lov å skifte dekk med deg eller mamma eller late som jeg skrudde da jeg hang over motoren.

Jeg fikk beskjed om at jeg skulle bli storesøster og gleden var stor da den lille krølltoppen kom til verden og vokste opp. Du har revet deg i håret pga oss mange ganger. Du har til og med tatt bort døra på rommet mitt for den lille musa ikke fikk komme inn. Men for det meste har vi vært venner og tatt vare på hverandre Ida og jeg.

Jeg har alltid likt motor og fart til din glede og fortvilelse. Jeg har jo ikke eid sperrer for fart akkurat som deg. Du har vært svært bekymret når jeg har herjet rundt med gummibåten eller firhjulingen. Men pappa vi har hatt det vanvittig gøy.

Da jeg begynte mine ungdoms år møtte jeg mannen i mitt liv. Du pappa var vill i blikket da du snublet over sko i gangen som var større en dine egne. Du rev opp døra på rommet mitt og fant en 13 åring der inne sammen med meg, som var på god vei i stemmeskiftet. Lite visste vi om at dette skulle bli den sønnen du aldri fikk. Dette har vi ledd godt av i ettertid pappa.

Jeg husker du lo godt den dagen jeg endelig fikk moped lappen. Jeg hadde hakket vei i bakken som var full av is så jeg fikk mopedden ned og ut på veien. Ingenting skulle stoppe meg for å få kjørt den rundt.

Som 18 åring på timen var jeg ute og kjøpte røyk, øl og vin. Du lurte på hvorfor jeg kjøpte en pakke røyk, jeg hev den til deg og sa: fordi jeg kan.

Eller som noen dager etter 18 års dagen da jeg tok piercing i overleppa. Jeg sendte deg ett bilde av meg med ett stort smil. Sms jeg fikk tilbake sto det -fint bilde. Du hadde ikke lagt merke til hva jeg hadde gjort med en gang. Men du uttrykket godt hva du mente om det når du oppdaget det. Til slutt lo du godt...for jeg var jo 18 år.

Anders og jeg flyttet ut det samme året. Du og mamma sa med godt mot at vi alltid kunne komme hjem igjen om det ikke gikk. Vi flyttet inn på kambo og du kom med kaffe trakter til oss. Du skulle ha kaffe når du var på besøk.

Året etter finner vi ut at vi skal bli foreldre og du bestefar. Tanken skremte deg i ca 10 sekunder, men så gledet du deg vanvittig mye. Vi kjøpte leilighet på balaklava, Med god hjelp av deg, mamma og svigerforeldrene mine. Du og Anders jobbet døgnet rundt med å pusse opp, og sette i stand alt for oss. Lille Sofie kom til verden og stoltere har jeg ikke sett deg før.

Vi gifter oss brått Anders og jeg, Han skulle i militæret da Sofie var 6 mnd., Min bestevenn døde raskt etter dette, Så Sofie og jeg bodde hos dere en god stund da. Anders kom hjem i ny og ne, men mest var jeg hos dere. Jeg husker godt den kvelden jeg endelig kom meg ut av huset og skulle på fest noen mnd etter dette. Dere har Sofie og jeg drar ut. Da jeg kommer hjem fra byen den natten, sitter du fortsatt oppe og venter på meg, selv om jeg nå er en voksen mor. Pappa du er fantastisk.

Anders og jeg finner ut at det er på tide å kjøpe ett hus, og du er med oss på visning både på krapfoss og mosseskogen. Vi ender opp på mosseskogen med ett hus som har en lang bakke, mange trapper og huset trenger vanvittig mange arbeids timer for å bli beboelig til min store fortvilelse. En megler ville kalle dette en sjarmerende bolig med godt potensiale. Du og Anders så kun muligheter.

Etter blod,svette og tårer får vi 1egt ferdig på litt over en mnd. Pappa uten din raushet og kunnskap om alt mulig hadde vi ennå sittet her med ett vrak av ett hus. Du sier aldri nei uansett når og hva jeg eller andre ringer deg for. Du stiller opp for alle og enhver. Men når du selv skulle ha noe gjort ville du ikke bry noen andre enn mamma.

Aurora kommer til verden og du er i lykkerus. Du kan ikke få skjemt bort barnebarna nok og du er en fantastisk bestefar. Du børster hår, leker med drager og dukker, du lager sand slott og kjører gummibåt. Jentene snurrer deg rundt lillefingeren.

Du får noen aha opplevelser igjennom oppveksten til barnebarna som når Sofie ser stolt på deg og sier F ordet for første gang og du får lettere panikk for du vet dette ordet er fra deg. Eller som når Aurora gir deg lang finger og tommel finger og skryter stolt av at hun er 2 år. Du blir like rørt som meg på deres første barnehage dager, 17 mai feiringer og bursdager. Du liker å få med deg milepælene til jentene. Vi vet de er viktige for deg.

Jeg vet at du har gjort alt du kan for oss og for at vi skal ha det bra. Du slipper alt du har i hendene pappa for å hjelpe oss og jeg elsker deg for dette. Vi fikk alt for liten tid sammen selv om vi har gjort så mye sammen og jeg har lært så mye av deg.

Du var hele min verden pappa, og jeg elsker deg.

Ida:

Kjære pappa, du skulle jo være her mye lenger enn dette. Jeg har pappa som du vet alltid sett på de enkleste løsningene. Som den gangen du ba meg hente ett glass til deg også, og jeg kom tilbake med ett glass, du ble ganske forfjamset og spurte om du kunne få litt vann også.

Eller den gangen du ba Silje hente øl til deg i båten, du fikk fort beskjed om at den kunne du hente selv, ditt svar tilbake da var at Silje ble arveløs. Jeg hørte dette og løp inn i båten og hentet ett helt brett som jeg dro og halte ut av båten til deg istedenfor en boks. Silje spurte da hvorfor jeg gadd og da synes du jeg svarte så konge : jeg vil ikke bli arveløs.

Du snakket ofte om den gangen du hadde hørt ett svakt rop om hjelp....hjelp....hjelp meg da, og brått forsto at jeg hang i tauet fra båten.

Den beste båtferien jeg husker er når vi hentet den store båten i Stockholm. Vi kjørte gøta kanal hjem i ny båt og med mamma nyoperert. Men det klarte vi så bra pappa, med deg og mamma i båten og jeg som løp på land med tauene, det gikk som en maskin. Når slusene nærmet seg så kom alarmerne på walkietalkiene som hadde fulgt med båten, da var det alle mann på dekk. Vi hadde en så fin ferie pappa, med tur på motormuseet, bading og utforsking av båten. Til og med da du og jeg skulle finne butikken alene og ikke fant veien tilbake til båten, det var en fin tur pappa, vi snakket om alt og ingenting.

Når jeg startet på skolen ble hjelp med matteleksene en stor frustrasjon, det endte som regel i høylytte diskusjoner om hva som var riktig måte å gjøre det på før vi fant den rette løsningen.

Siden videregående har vi hatt mange diskusjoner ved kjøkkenbordet, om det var om skolen eller andre ting hadde ingenting å si. Høylytt ble det, mamma like oppgitt og vi like kranglete. Du elsket og fyre meg opp, og du syntes det var så gøy at jeg ble mer og mer lik deg i oppførselen.

Du hadde alltid din egen måte å passe på oss på. Som når jeg skulle ta båtførerkurs så kjørte du meg ned i havna og satt i bua og ventet hver kveld helt til jeg var ferdig. Og den kvelden jeg kom ned og hadde bestått så kunne jeg se stoltheten i øynene dine.

Når jeg fikk mopedlappen var det til glede og fortvilelse når minstejenta satt seg på mopeden og kjørte avgårde. Når vinteren nærmet seg gikk du til innkjøp av firehjulingen sånn at den skumle mannen ikke skulle få tak i meg, det var din måte å vise hvor glad du er i meg på.

Når det ble snakk om billappen og øvelses kjøring så fikk du bestemt beskjed om at vi kunne kjøre sammen når det var like før oppkjøringa, vi gjorde dette pappa og jeg var så irritert når det eneste du gjorde var å fikle med stereoene. Når vi kom hjem fikk jeg bare fra deg: tror du klarer dette helt fint jeg jenta mi. Og når dagen kom så lå det en lapp på kjøkkenbordet hvor du hadde skrevet lykke til på. Den lappen har jeg ennå pappa, jeg tok vare på den.

Det var så mye mer vi skulle oppleve pappa. Du skulle være med når det første huset skulle kjøpes. Alle frustrasjonene og gledene med oppussing. Det ble litt frustrasjon i hus når minste jenta kom hjem for å fortelle at Haakon og jeg hadde funnet leilighet, da dro du frem pc'n og fant frem regnearkene for å vise meg hvor dyrt dette ville bli. Det fikk meg bare til å ville motbevise deg pappa. Men du hjalp til når dagen kom, du lånte lastebil og fylte den med ting. Første besøket ditt i leiligheten hadde du kjøpt deg kaffe på Esso på veien da jeg ikke hadde kaffetrakter, ennå. Besøk nummer 2 kom kaffetrakteren, så da var det bare å sette den på.

Selv om det har vært mye krangling og frustrasjon oppgjennom årene så har det også vært mye glede og latter pappa. Disse minnene tar jeg med meg for alltid. Selv om jeg ikke alltid skjønnte det pappa så gjør jeg det nå, alt du gjorde, gjorde du for at vi skulle lære. Det kommer jeg alltid til å huske pappa. Og jeg kommer alltid til å være lille jenta di.

Til slutt ønsker vi bare å si at vi håper du nå får en verdig avslutting, vi har gjort alt vi kan for å gjøre denne begravelsen like unik som deg pappa. Splitter pine har alltid vært din yndlings sang, det er vel en av de første sangene du har lært oss og vi vet denne var viktig for deg. Ac/dc albumet vi spilte i første var den plata du hadde i bilen din i over 10 år. Heldigvis hadde jeg Silje kjøpt denne plata selv da jeg ikke fikk lov å låne den av deg, så vi fikk spilt den her i dag. De andre sangene som blir spilt i løpet av begravelsen er nøye plukket ut bare for deg pappa. Jeg håper du har det bra der du er og vi kommer aldri helt til å forstå at du ikke er her hos oss. Vi elsker deg.

(Tale til Lars Fra Anders)

Hei Lars,

Dette var ikke sånn det skulle bli...

Du hadde så mye igjen å leve for og jeg er evig takknemlig for å ha hatt deg i familien, selv om velkomsten var noe hard.

Første gang jeg møtte deg var du ganske vill i blikket med knyttet neve etter å ha observert et par sko 4 nummer større enn dine som sto i gangen.

Du kom dundrende inn på rommet til Silje og fant en 13 åring med caps, hvor du fullførte det hele med «Klipp plen» og gikk ut igjen.

Jeg visste ikke hva jeg skulle si eller gjøre og fikk vel stammet frem at jeg hadde gressallergi for å slippe unna...

En god evne du alltid har hatt er «det finnes en løsning for alt».

Dag 2 kom du fra jobb med samme prosedyre som dagen før, braste inn å slengte en gassmaske i fanget på meg å sa «KLIPP PLEN!»

Noen år senere var «rønneren» som du alltid kalte meg fremdeles i hus og ting gikk bare bedre og bedre mellom oss.

Jeg husker spesielt godt den kvelden jeg spurte deg om du kunne kjøre med en tur til vestfold for å kjøpe en moped, hvor jeg etter et ja spurte om å låne penger til den også.

Vi fikk mange timer i garasjen hvor du rullet rød 3 å pekte mens jeg skrudde for livet for å ikke bli dyttet til side for at det tok litt tid med mine 10 tommeltotter.

Jeg kom stadig med nye prosjekter og jeg trengte som regel ikke å spørre deg 2 ganger når det gjaldt skruing i garasjen eller på jobben.

Senere gikk det over på treverk som materiale når Silje og jeg kjøpte vår første leilighet på Jeløya, før vi noen år senere kjøpte vårt første hus.

Det åpnet seg nye dører og et nytt kapittel ble skrevet.

Vi hadde aldri vært så vel etablerte som vi er nå hadde det ikke vært for din kunnskap og hjelp.

Jeg er evig takknemlig for alt jeg har lært av deg og skal gjøre alt jeg kan for å hjelpe familien din videre.

Tusen takk for alle stundene vi har hatt sammen og det er som man sier kjært barn har mange navn, mine var blant annet: Rønner, pappue, hengerumpe, amatør og idiot , men du skal vite at jeg var glad i deg også.